

ΕΤΟΣ Δ'.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΡΙΘ. 166

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τεμή έτησίας συνδρομής προπληρωτέας διάκ μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νέαὶ 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικόν 20.

Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπέζης.

Αθῆναι τῇ 18 Απριλίου 1882.

Λοιπὸν μορφὴ κατὰ τοῦ Κουμδούνδουρου! Αὐτὸν ἡτο τὸ σπουδαῖον γεγονός; τῆς δὲν; ἔνδομαδός; Αὐτὸν ἡτο τὸ ἔξχαγμενον τόσων φωγῶν, τόσου θορύβου, τόσων δικαιαρτηθόσων, τόσου αγῶνος; Μορφὴ κατὰ τοῦ Κουμδούνδουρου, ηταν ἔκτρωματικὸς τοκετὸς διδύνοντο: δροὺς, πομφόλιξ πλήρης ἀέρος δικρρηγεῖσα χώμα τῷ σχηματισμῷ, δέκα λέξεις πλήρεις κοινῶν τόπων καὶ ἀφηρημένων ἐννοιῶν, καταλημβάνουσαι ἐλάχιστον χῶρον ἐν τῇ στάλῃ τῆς τυχούστης ἐφημερίδος, εἰς δὲ μόλις θάξαντος γὰρ ρίψη ἐν γωθρὸν βλέψει διαφόρος. ἔγειρόμενος δύσθυμος τὴν πρωΐαν καὶ ριψῶν μετὰ τοῦ καφέ του τὸ ἐκχύλισμα τῶν ἀνοησιῶν, οἵς ως ἐπὶ τὸ πλεῖστον τῷ παρασκευάζουσιν ἀπὸ τῆς προτεραίας οἱ δημοσιογράφοι του.

* *

Ἐνθυμεῖσθε τὰ φρικαλέα ἔκεινα ἔκλογικὰ προγράμματα; ἐνδιψεῖσθε τὸ δρυγίδον καὶ προφήτην ὅφος αὐτῶν, καθὼς ἂν τὰ εἶχον συντάξει Ἡσαΐας θεόληπτοι; ἐνθυμεῖσθε τὸ διεσπαθήθησαν τὰ δημόσια χρήματα, τὰ κατεπροσθήσαν τὰ ὄγκιστα ἀθρικὰ συμφέροντα, καὶ δὲ τὰ καινούργη καὶ παρθενικὰ ἐπίθετα, ἀτινα ἥγειρον ἀπὸ τὰ ἀνεξερέγνυτα βάθη τοῦ λεξικοῦ ἐπίτηδες δύος τὰ ρίψωσιν εἰς τὴν ἀκοήν τῶν εὐπίστων ἔκλογέων; Ἐνθυμεῖσθε ἐπειτα τὴν μακρόν λιτανεῖαν τῶν ἀρθρών, ἀπινα πλεστικάζουσαν ἐκ πειρατῶν δεκαπέντες ἀρχιμάγειροι συντάκται τοῦ πανδοχείου τῆς Ὄμρας; Ἐνθυμεῖσθε τὰς κεραυνοβόλους ἀποστροφὰς τῶν ρητόρων τῆς γῆς

συμπολιτεύσεως καὶ τότε ἀντιπολιτεύσεως; Καθεὶς ἐνδιμιζεῖ στὶ δ. κ. Τρικούπης ἐνησχολεῖτο ἔκτοτε ἀναγινώσκων τὴν Κόλασιν τοῦ Δάντου, ή τὰ πρακτικὰ τῆς Ἱερᾶς Ἐξετάσεως, διὰ νὰ εὗρῃ βάσανον κατάλληλον ὅπως ἐφαρμόσῃ αὐτὴν κατὰ τῶν ἀνοσίων προδοτῶν. Καὶ μόλια ταῦτα πάρηλθον μόλις ήμέραι ἀφότου δ. κ. Τρικούπης περιεβλήθη τὴν τιάραν τοῦ Μεγάλου Ποντήφικος, καὶ ἀμέσως ἔχορήγησεν ἀφεσιν ἀμαρτιῶν πλήρη εἰς τοὺς ἔγκληματίας! Ἐλησμονήθησαν οἱ λόγιοι, οἱ δροκοί, αἱ ἐπαγγελίαι, ὡς τὰ ἡρωῖκα ἐκεῖνα σχέδια ἀτινα συλλαμβάνει δ. νοῦς ἐν στιγμῇ ἔξαψεις, προερχομένης ἐξ ἀφθόνου οἰνοποσίας, καὶ ἀτινα διασκεδάννυνται ἐπιφανεῖστος τῆς πρωτείας. Ἀν.δὲν ἀνήρχετο δ. δημοκρατικὸς βουλευτής Βάλου κ. Φιλάρετος, δυτικοὶ πιστοὶ εἰς τὰς ἀρχὰς του καὶ εἰς τὸ δυνομά του, ἐπετέθη κατὰ τῶν μὴ Φιλαρέτων πρώην ὑπουργῶν, δὲν θὰ ἡγείροστο οὐδὲ καν δ. κ. Δραγούμης δεστις ἀνῆλθεν εἰς τὸ βῆμα ἀθυμος, ναθρὸς, χωρὶς κέφι. Η ἀχρούς ἀγόρευσις τοῦ ζηλῶν, εὐγλώττου βουλευτοῦ Μεγαρίδος, μόλις κατέρθιωσε ν' ἀνεγείρη ἐκ τῶν θρανίων περὶ τοὺς πεντήκοντα νυσταλέους καὶ ὀκνηρούς βουλευτάς. Καὶ διὰ τῆς ἀναστάσεως αὐτῆς ἐξεληλύθη ἡ ἀποδοκιμασία τοῦ ἔθνους πρὸς τὸ προκάτοχον ὑπουργεῖον.

Όπως ἀναλογιζόμεθα δτὶ ἡγέρθη τότος θίρυβος, δτὶ ἡχητησαν τόσαι ἀπειλαὶ περὶ ἐξαγέρσεως τοῦ ἔθνους, δτὶ ἐξεδόθη μάλιστα ἐπίτηδες, καὶ η μακρήτες; Ἐγερσις πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον καὶ δτὶ δλ' αὐτὰ τὰ ἐγερτήρια ἐχρηπίμευσαν μόνον δπω; ἐγείωσιν ἐκ τῶν ἐδωλίων των δλίγους μόνον βουλευτάς, κλαίομεν τὸν καταναλωθέντα γάρτην καὶ τὸν ἀστευθέντα χρόνον.

Διὰ τῆς ἀναστάσεως τῆς φυροφορίας ταῦτης ἐλύθη τὸ προπτορικὸν ἀμάρτημα τοῦ Γλυκυτάτου.

* *

Μορφὴ κατὰ τοῦ Κουμδούνδουρου, ἐσύλλογίσθη τί δύνα-

ται νὰ σημαίνη; Ἐσυλλογίσθητε τί ἀξίαν ἡμπορεῖ νὰ ἔχῃ αὐτὴ ή κοινοβουλευτικὴ πομφόλυξ εἰς τὸν ὀκεανὸν τῶν ἀμαρτιῶν τοῦ γέροντος Μεσσηνίου, δεστις πλημμυρίζων καταπίνει καὶ αὐτὸν τὸν βράχον τοῦ Θηβαϊκοῦ ταμείου; Εἶνες ώς νὰ ἐλέγετε μία ἔτι κηλίς εἰς τὸ ἐπανωφόριον τοῦ κ. Ζώτου Μολοσσοῦ ἐν ἔτι δρθογραφικὸν σφάλμα εἰς ἐν φύλλον *Τηλεγράφου* μία ἔτι λατινικὴ φράσις εἰς χείλη Τζάννες εἰς ἔτι ἐπικήδειος λόγος διὰ τὸν κ. Φιλήμονα. Ἡ Βουλὴ διὰ τῆς πράξεως τῆς κατέδειξε τὴν χριστιανικὴν ἀνεξικακίαν τοῦ Ἑλληνος, δεστις, παρελθόντος τοῦ πρώτου ἑρθισμοῦ συγχωρεῖ προθύμως τὸν πταίστην, διότι ἀναγνωρίζει δει καὶ αὐτὸς ἡμπορεῖ νὰ εὑρεθῇ εἰς θέσιν νὰ πράξῃ τὸ ἴδιον πταίσμα. Ἡ μοιφὴ τῆς Βουλῆς δμοιαζει πρὸς ἐπίπληξιν φιλοστόργου μητρὸς, ἥτις δε τῇ καταγγέλλουσι φοβερὰς ἀταξίας τοῦ τέκνου της, ἀρκεῖται στρεφομένη πρὸς αὐτὸν νὰ τῷ λέγῃ μειδιῶσα.

— Κατεργάρη!

* * *

Καὶ αὐτὰ τὰ χάδια τῆς μητρὸς τὰ γινώσκει κάλλιστα δ Γλυκύτατος, δ κατ' ἔξοχὴν διαγνώσας τοῦ σημερινοῦ Ἑλληνος τὸν χαρακτῆρα. Διὰ τοῦτο δὲν ὁμίλησεν, οὐδὲ ἄφος νὰ δμιλήσῃ τις τῶν περὶ αὐτὸν, ἀλλ' ἔκουσε γαλήνιος καὶ μειδιῶν τὴν παρωδίαν τῆς καταδίκης του. Μετὰ τὸ προηγούμενον τοῦτο, δ Γλυκύτατος ἀφοῦ διαπράξῃ εἰς τὸ μέλλον τὰ αὐτὰ καὶ χειρότερα, δὲν εἶνε ἀπίθανον ν' ἀνέλθῃ δ ἴδιος εἰς τὸ βῆμα καὶ νὰ προτείνῃ μοιφὴν κατὰ τοῦ ἱαυτοῦ του, διὰ νὰ ἀπαλλάξῃ τοῦ κόπου τοὺς ἀντιπάλους του νὰ πράξωσι τοῦτο δταν εὑρεθῶσιν ἐν πλειονόψη, καὶ δὲν εἶνε ἀπίθανον γ' ἀναγνώσωμέν ποτε ἐν τοῖς πρωτοτύποις πρακτικοῖς τοῦ Ἑλληνικοῦ κοινοβουλίου καὶ τὰ ἔξης:

«Ἡ Βουλὴ, τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργείου μεμφομένη αὐτοῦ ἐπὶ τῇ διαγωγῇ του, μεταβαίνει εἰς τὴν ἡμερησίαν ὑδιάταξιγ».

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΙ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙ

Ἀχάριστον μοὶ εἶνε νὰ ὑποστηρίζω αὕξησιν φόρου ἐπὶ τῶν ζώων.

Καλλιγάρ.

Οταν πρόκειται περὶ αὔξήσεως φόρου ἐπὶ τῶν ζώων, ή ξητιμος ἐπιτροπὴ λέγει «παρένεγκον τὸ ποτήριον τοῦτο τὸ πικρὸν ως ή ἀψιγθος ἀπ' ἐμοῦ καὶ προσένεγκον αὐτὸν εἰς τοὺς οἰνοπνευματιστάς».

Ο αὐτός.

Ἡ κτηνοτροφία ἐν Ἑλλάδι δὲν εὑρίσκεται σήμερον εἰς

οἶναν κατάστασιν εὑρίσκετο καὶ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ἀθραάκη.
Ο αὐτός.

Ο, τι ἔχετε, κύριε Ζηνόπουλε εἰς τὸ κεφάλι σας, νομίζετε δτι ἔχω καὶ ἔγω εἰς τὸ κεφάλι μου.

Ο αὐτός.

Οι ποιμένες μας νομίζω, δτι δύνανται νὰ βελτιώσωσι τὰ ποίμνια των κατὰ τὸ Δαρβίνικὸν σύστημα.

Ο αὐτός.

Οι κτηνοτρόφοι μας δὲν εἶνε τόσῳ ἐλαφροὶ ὡστε νὰ ἐκτεθῶσιν εἰς τὰς προσοβολὰς τῶν πρώτων δοκιμῶν τῶν κριῶν.

Θ. Αηλιγάρρης.

Ναι, κύριοι, ἔγω πρὸς γίνω ὑπουργός καὶ βουλευτής ὑπῆρξα γραμματεύς.

Ο αὐτός.

Τὸ ἀνεύθυνον τῆς βουλευτικῆς περιβολῆς σώζει τὸν κατήγορον.

Α. Πετιμεζᾶς.

Κύριοι, τὸ ζήτημα παρεξετράπη.

Παλαιμάδης.

Ημεῖς οἱ νέοι πρέπει νὰ καταστρέψωμεν καὶ νὰ ἐξαφανίσωμεν τὰ κακὰ τοῦ παρελθόντος.

Δουζίνας.

Παρατηρῶ εἰς τὸν κ. Δουζίναν δτι δὲν εἶνε νέος. Φέρει τὴν ἡλικίαν, θην φέρω καὶ ἔγω, καὶ θην μάτην ζητεῖ νὰ πηδήσῃ, πρὸς τὰ δπίσω.

Α. Πετιμεζᾶς.

Ἡσύχασε, κύριε Δουζίνα, δὲν δμιλῶ ἔγω περὶ γαλβανισμοῦ.

Ο αὐτός.

Ἐγὼ ἀνῆλθον ἐπὶ τὴν ἔξουσίαν καὶ κατῆλθον, φέρων δλα τὰ στοιχεῖα τῆς τιμῆς.

Ο αὐτός.

Τὰ οἰκόπεδα προξενοῦσιν ἀταξίαν εἰς τὴν ὑγείαν καὶ τὸ φωτισμόν.

Δημητρακάκης.

Ἀναγκάζομαι, κύριοι, νὰ σᾶς κάμω μίαν παρέκβασιν.

Ο αὐτός.

Κύριε ὑπουργὲ δύο νομοσχέδια πλθομεν νὰ συζητήσωμεν, τὸ φορολογικὸν καὶ τὸν προϋπολογισμὸν, καὶ δταν συζητῶμεν δφείλει τὸ ὑπουργείον νὰ δίδῃ προσοχήν.

Ο αὐτός.

Δημητρακάκης.—Κύριε Στεφανίδη, οὐδεὶς δύναται νὰ τιμητής πρὸς τοὺς συναδέλφους ἐνταῦθα.

Στεφανίδης.—Δὲν ἔκατάλαβα.

Δημητρακάκης.—Τότε νὰ πᾶς ἔκει ποῦ μπορεῖς νὰ καταλάβῃς.

Tête en os.